

Čalenić-Šoti

Radosti

Slušamo prenos ulakmice.
Napregnuto čekamo nade.
Otvaramo vrata i dovikujemo:
Komšija gol, gol za naše.
Pljeskanje svojim željama.
Rodilo nam se dete: javljamo prijateljima.
Radosti. Čaše se kucaju.
Ždrtavice...

Radosti dolaze ako gledamo toliko
da možemo videti.
Radosti stanice naših osećanja.

Umesto hrizantema

Mila moja „Varenjka“
Večeras si bila fosforasto zrnevlje.
Videla sam postaješ život Kuće
Večeras smo u pljeskanju siali tebi
deo sebe
Karanfili, ruže, prvenčad, otvaraju vrata.
Da se ne pretvoriš u posmrtni ukop.
Večeras polaziš Kolumbovim putem.
Stala si u kolonu zanjihanih rašljastih
grana.
Otkrićeš zaraženi okean želja
jedino postepenim čekanjem.
Znaj: Postižu samo oni koji ne padaju.
Iza loga budućeg dana ja ću ti opet
pokloniti reči moje abecede.

Istraga

Zakucali su na vrata moga srca.
Saslušavam dane i noći
Lepršaju po meni.
Sudija: dva okna. Dva torpeda
što si ih točila.
Svakoga jutro. Mrača. Svakog rastanka.

O da li sam ikad uzvratila nade.

O majko zašto si sve točila.
Torpeda su davno nestala
A ja: nosim dva pečata sa gradjevine
koja me je iskreno volela.

Noć

Potopila si zaogrnut sjajem dan
Postala saveznik mnogim istinama
Noć je. U njoj ima istine što se skriva.
Samo noć čuje taine ljubavnika.
Devojka razočarana u prvu ljubav
pritajila se
čeka voz na koloseku da je preseče.
Žena pognuta od bola lagano odlazi
od ginekologa...

Vide ih oči noći.

Samo u noći nema zarobljenika.

Da odmah kažemo: ovi re-dovi nemaju ambiciju da izdvoje rezultate ankete koju je nedavno organizovala redakcija Tribine mladih u Novom Sadu, kao što nemaju ni prava ni prostora da analiziraju raznovrsnu i prevashodno zanimljivu problematiku koju su anketirani slušaoci dodirnuti ili u izvesnim slučajevima čak pokušali i da objasne. Ovde želimo samo da označimo neka od osnovnih interesovanja posetilaca Tribine mladih, dakte omladine koja već ima jedan „staž“ za slušanje i vidjenje različitih vidova umetnosti i iznad svega, jednu naviku i ne samo zbog toga potrebu za nestidljivim i nesputanim ispoljavanjem svojih misli i želja. U ovoj prilici moramo da istaknemo da je pomenuta anketa organizovana za unutrašnje, „tribinaške“ potrebe, za izmenu i dopunu već planiranog repertoara, za jedan potpuniji i sigurniji dosluh redakcije sa publikom. Odgovori na svega dva pitanja vrlo široka po zahvatu („Koga želite da čujete i vidite na Tribini mladih?“ i „Šta predlažete za poboljšanje delatnosti Tribine?“) trebalo je po zamisli redakcije, da odrede raspoloženje, ainiite i trenutna interesovanja publike, da imenuju jedan odbir iz redova onih jugoslovenskih umetnika koji iz bilo kojih razloga nisu g stovali na Tribini mladih.

Medjutim anketa ne samo da nije ostala u okviru odбира umetnika koji još nisu bili gosti Tribine nego je (i ne jednom) istakla zahtev publike da ponovo u svojoj sredini čuje umetnike koji se ubrajaju u stalne goste Tribine mladih, pa čak i one s kojima je posve nedavno vodila diskusije i razgovore. Visoko i sasvim izdvojena od ostalih na tabeli se nalazi grupa od četiri istaknuta pisca od kojih su prva dva vrlo rado vidjeni i do danas na Tribini: Borislav Mihajlović (na jednom listiću napisano je dilematično: da govori o Crnjanskom ili o čemu god hoće), Oskar Davičo, Ivo Andrić i Dobrica Ćosić. Velik, a podjednak broj glasova dobili su i Vesna Parun, Stevan Raičković, Miodrag Bulatović, Miodrag Pavlović, Slobodan Marković, Marko Ristić, Vasko Popa, Branko Ćopić, Dušan Matić, Vesna Krmpotić, Miroslav Krleža i Branko V. Radičević. Na likovnom planu glasovi su bili podeljeni između Miodraga B. Protića, Jovana Soldatovića, Lubarde, Miljenka Stanića, Vujaklije, Konjo-viča, Mila Milunovića i Imre Šafirnja. Od reproduktivnih umetnika, najčešće su pominjani Miroslav Čagalović, Ljuba Tadić, Ljubiša Kovačević i Zdenko Marasović. Ove opredeljenosti i pored toga što su bile najčešće spojene sa pitanjima organizacionog, metodskog i uopšte tehničkog karaktera, ukazuju pre svega na nepomodarstvo posetilaca i na njihovo pletiranje za jednu jedinu opštejug slovensku literaturu, a čini mi se uglavnom u saglasnosti sa fik acijama Zorana Mišića.

Jer valja ponoviti i sebi samom: isti onaj aplauz s kojim je, na novembarskom gostovanju novosadskih mladih pisaca u Osijeku, dakte u sredini koja nije imala puniljih dodira sa literaturom našeg podneblja, doslušana Anticeva „Vojvodina“, ta nemeirljiva vernost ovom tlu, ista ona toplina razumevanja do dna s kojom je pozdravljeno neomedjeno i namerno neangažovano tranje Florikine „Ljubomore“, anketnim listićima Tribine mladih odredili su se za jednu nesputanu razmenu iskustava i rezultata. Tribina, je glasala za bolja medjusobna poznavanja i više od toga: glasala za svoju sopstvenu i nimalo sebičnu smelost.

BERNAR BIFE

SKIDANJE S KRSTA

OBAVEŠTENJE

OBAVEŠTAVAMO SARADNIKE, PRETPLATNIKE I ČITAOCE DA BROJ 10-11 IZLAZI IZ VREMENSKIH RAZLOGA SA POVEĆANIM BROJEM STRANICA I UJEDNO JE POSLEDNJI U OVOJ GODINI. OD JANUARA 1957 GODINE LIST ĆE IZLAZITI REDOVNO KRAJEM SVAKOG MESECA. CENA OVOM BROJU 30 DIN.

REDAKCIJA „POLJA“

